

DEBRECZENI SZEMLE

IRODALMI, SZINHÁZI, ZENEI ÉS KÉPZŐMŰVÉSZETI HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 12 korona.
Fél évre 6 „
Negyed évre 3 „
Vidéki előfizetők bélyegköltése egész évre 2 K.

Felelős szerkesztő és lapfőigazgató:

SZATHMÁRY ZOLTÁN.

Szerkesztőség és kiadóhivatal Piac-u. 71. szám.
(Schwartz-ház) II. emelet, feljárat I. fölépcsőn.

Hirdetések feladhatók a városi nyomdában Dózsa
György lap-metteur kezeihez is.

A király levele.

A költő, az igazi, nagy nemzeti poéta szerint a legelső magyar ember: a király...

Mostanság, a vigasztalan, kétségbeesztő állapotok közt nem a poézis szempontjából kereste Magyarország a legelső emberét, hanem a rideg számítások a legrealisabb társadalmi, politikai, ipari és kereskedelmi mérlegelések szerint.

Kereste a diplomaták közt, akikről kiderült a legelképzhetlenebb nimolóság, kereste a politikusok közt, akik vagy a fókusokkal verték a parlament padjait, kondástülkökkel tülköltek s közben európai műveltségükről csak úgy terjedt a bundaszag, a kanászillat, vagy ott büszkélkedett a másik oldalon, a hatalom minden terrorisztikus eszközeivel. Kereste a szociológusok közt, akiknek demagógiájára biztosan számított s akik nem tudtak más megoldást találni, csak a *sztrájkot*. Az országot, mely eszünkbe juttatja azt a paraszt földbirtokost, aki, mikor elverte a jég a vetése felét, doronggal verte le éktelen dühében a megmaradt félig kicsépett buzakalászokat. Kereste a szabad szájú kétkézi munkások közt, akik rárikkantották a helyest a munkaszünetetésre, hogy úgy lesz rendben, ha a gazdasági válságot, — mint a kutyaharapást a szőrével, — ők is mesterségesen előkészített válsággal tetőzik.

Kereste a nemzet a maga sok ügyes-bajos dolgainak a Megváltóját, de nem találta. A külpolitikai események Damokles kardjaként ott függtek mindenek felett, a bizonytalanság egyik vállalatot a másik után kergette bukásba, a Monarkia és Oroszország közt fenálló feszült viszony miatt elzárták a pénzüntézetek Wertheim szekrényeiket s a Lestyán Adorjánok egyetlen napon, — az ultimós idők egyetlen délutánján, — 46 váltót óvatoltak meg itt locó: Debreczenben.

És akkor előállott egy öreg ember. Egy élete alkonyán levő, aki lelkében sok-sok szívet zaklató válságot élt keresztül, akinek saját érdekében nem sok keresni valója van már ezen az árnyékvilágon. Egy öreg katona, akinek az életcsapások még mindig nem tudták meghajlítani acélderekát, holott a vele egy idős katonai méltóságok már régen élvezik a maguk nyugdíjas örömeit, katonás magatartást dehogy is erőltetve elaggott tagjaikra.

És az az ember, akinek csodálatos energiáját

az egész művelt és műveletlen világ csak bámulni tudja, saját *egyéni* integritását játszva ki utolsó kártyaként levelet irt... És egész Európa figyelt a tolla percegésére, visszafojtott lélekzettel s nagy bennebizással.

És az öreg ur levelének első hírére életerőt nyer a tőzsde s lélekzethez jut a tetszhalott...

Mert nem ismernek tekintélyt a nemzetek a diplomáciában, mert a magyar nemzet hiába keresi a megváltót államférfiaiban, szociológus tudósaiban, az ipar, kereskedelem és főként a nagy P-vel irt pénz fejedelmei közt, hiába kutat lángelme után a nép alsó rétegeiben. De az uralkodók közt igenis van egy, akit doyenjenek tekintenek népek sorsát intéző császárok, királyok, akinek tekintélyén, nagyszabásu emberi mivoltán mit sem fogott az idők rozsdája.

És ez az öreg ur, a legelső magyar ember: a Király. Ez a nagy uralkodó a miénk: *I. Ferencz József*.

*

Hát nem tudom én miért, miért nem, de talán sokkal poltronabbnak tartom a *jelent* s sokkalta inkább becsülöm meg az elmúlt korszakok patináját, mint talán azok megérdemlik.

Az új korszak ifjonti hevületektől duzzadó ifjai sokszor szememre vetik a multak dicséretét. Azt mondják minden kornak megvannak a maga nagy emberei.

Hát én, — öreg krónikása a mult időknek, — talán csakugyan nagyon elfogult vagyok. De akár-mint is van, ebben a mai félszeg korban hiába keresem az Andrássy Gyulákat, Kossuth Lajosokat, Görgey Arthurokat, Deák Ferenceket, Tisza Kálmánokat.

Lehet, hogy bennem élő öreg hiba, de nem tudom a kortársak közt feltalálni egyiket sem.

Ferencz József-et sem ez a kor szülte, hanem az a régi. Jól tudom én, hogy miképen ment az ő levélírása s nem egészen úgy történt, hogy egyszer csak szép ambitusán sétálva, eszébe jutott, hogy jó lenne egy zártlevelező lapot írni muszka kollégájának. De ha a formája nem is volt ilyenképen, a lényege mégis csak az... Mert az őt környező nagy világ becsülése a legfontosabb az uralkodó irásában, amelynek nyomatókos viszhangja támadt a világ-koncertben...

És azt hiszem ebben az esetben is annak a nagy költőnek volt igazsága, aki azt írta, hogy a legelső magyar ember a király, — és nem dr. Király Péternek az ujkori poetának, meg Herczeg Jánoséknak, akik megakarják alakítani a debreceni köztársasági pártot.

Mert hát Nagy Gyurka, meg Habburg Ferencz Jóska közt mégis csak van valamelyes különbség.
Spectator.

KRÓNIKA.

A debreczeni „Kis Pípa“

A Debreczeni Szemle számára írta: MÓRICZ PÁL.

II.

A Kis-Pipában Vértessy Arnold, az országos híri író is otthonos volt. Az ezen korbéli debreczeni írók és ujságírók gárdájához tartoztak Gáspár Imre és Galantha (ki nagy vagyont örökölvén, ujsághirdetéssel rendelte fel Arany Bika szállóbeli lakására a — hitelezőit és néhány nap leforgása alatt súlyos tizezreket szétosztogatott!), Kovács Guszti (ki Šekszipir műveit fejből idéete és szavalta), a lengyel-barát Kósa Barna elmélázó poeta ujságíró, Vértessy Gyula, igazmondónak nevezett Szombathy János, Zoltai Lajos theologusból vedlett történetíró, piktor és minden egyéb, a hetyke és mégis szelid szép barna Laky Imre urfi, a társaság kedves „Imriskéje“ (ki már akkor mint tehetséges író kezdte, majd katonatisztből államrendőrségi felügyelő lett), Karczag Vilmos, Kerekes Géza, a Villám-élclap szerkesztője, az öblös Péter Gábor, riportersorban Londesz Leksi, a szorgalmas Hoffmann Sándor, a jó tréfára és mulatságra szintén mindig kapható vidám „kiadó“ (akinek csak „veres“ volt a neve), Szaboleska Mihály a nótás diákjaival, Balogh Zsiga ügyvéd, ugyancsak e pályáról a lovas-hajdu „édes lelkem“ Szilágyi Bálint bácsi is (nem sokáig kellett biztatni, íziben elropta a szoboszlói döbögőst), Vass Anti, a bíró, Simonffy Gyula huszáralezredes, Osváth főhadnagy, a bécsi Burger közös ezredbeli kapitány (akinek a vén szürke „Julcsa“ lovát már a „császár“ is személyesen ösmerte a — hadgyakorlatokról!) a szilaj Tóth Sándor rendőrfogalmazó, Polónyi Andor, debreczeni csónakázótó mókás ellentengernagya, a flótás Nagy Kálmán orvos-doktor. A kereskedői kart a világlátott vasas „angol“ Klekner Manó, Otrokocsi Végh János (a Blaha Lujza udvari szállítója) és a hazafias szépassági Ganofszy Lajos nagyfűszeresek képviselték. Gencsy Gyurka, Dalmy Laci, Budaházy Bandi mulatós gavallér urak is betekintettek ide olykor a megyékbéli pajtásokkal. A Magyarok, az Imre és Kálmán (meghalt ez a kiváló primás is), mint serdülő legények zengették a házi muzsikát. Akkor még csak „kis Magyarok“ volt a nevük, most az Imre gróf Tisza Istvánnal „komások“. A rücskös Papp Gyuri (ha leült, akár az elhízott dajkahátú Tóth Kálmán, nehezen mozdult Gyurka bácsi, ki egyébként Bodossy Pál mondása szerint olyan dagadtfej nagy darab ember volt, mint egy hindu-bálvány!) —, Gusztika, a négylovas büszke nemesi familiából levitézlett Récsy Gusztáv, rátarti vén pincér és az akkor még fürge, fiatal Kemény Jankó „koma“ szolgáltak fel ma már szinte hihetetlen olcsó árért pompás ételeket, felséges érmelléki egri és

tokaji borokat... Akkor az volt a jelszó és tartottuk is hittel:

— Sohse halunk meg! — Ezen erősfajú magyaroknak legtöbbször kint nyugszik már a teimetőkben. Mennyire megváltozott a mi szűkebb magyar világunk is — azóta!...

HIMNUSZ A HOLDHOZ.

A Debreczeni Szemle sz. írta; JUHÁSZ GYULA.

*Halvány, rejtelmes asszony az egen,
Te delejes nézésű idegen,
Téged dalol ma fájó idegem.*

*Astarte, ezüst íj az ég ivén,
Felhők fátylán át csillogó szirén,
Nem ér föl hozzád szomorú igém!*

*Te bujdosál Genezáret felett
És nézed a szentjános-tüzeket,
Miket a fáradt föld csóvál neked.*

*Szerelmek és halálok éjjelén,
Te egykedvűen ragyogsz az ég mezén,
Hiába sir hozzád harmat, remény.*

*Te csak ballagsz az azur réteken,
Hüvösen égsz a tört tekintelen,
S csillogsz a sírokon és vértéken.*

*Feléd sikolt az ujjongó gyerek,
Feléd dagadnak zengő tengerek,
Ezüst boglár fekete gyász felett.*

A muskétás.

A Debreczeni Szemle számára írta: KRUDY GYULA.

— Én — mesélte nekem egyszer valaki éjszakanak idején — muskétás voltam a harminc éves háboruban, a Rajna mellett és fehér strucctoll volt a fővegem mellett, a hátamon pedig kerek selyem köpenyeg, mert éppen abban az időben raboltuk ki Homburg városát.

Tehát a Rajna mellett jártunk ekkor és jöttünk, jöttünk, nagyon messziről jöttünk. A csizmámon még rajta volt Spanyolhon pora, a gondolatom még fekete szemű madridi szenórákat ölelgetett és a nótám, amit dudolgattam, éjjeli gitárpengés és mór rabszolganők énekéből való volt, de igazában már javában hemperegtem a Rajna-városok korcsmaiban, tagbaszakadt és tejképű német asszonyok voltak a szeretőim és a nótánk egy hosszadalmas üvöltés volt, amelyhez a taktüst az önből készült boros kancsóval vertük.

A pajtásaim mindennap ámbrával füstölték meg magukat, mert valami cudar betegséget hoztak el a félszigetről, de én már akkor is szerencsés fickó voltam és a testem külsőleg nélkülözte azokat a sajátságos fekélyeket, amelyekről az igazi Wallenstein muskétést Cadiztól Krakóig meg lehetett ismerni. Szinte jelvények voltak azok a különös forradásos sebhelyek az arcon. Akinek volt, az biztosan végigcsinálta a spanyol háborút. Mint mondám, nekem ép volt az orrom, mindkét szemem is megvolt (pedig éppen szem dolgában fogyatkoztak bajtársaim) és a szájam se volt ánizs-szagu az örökös orvosságrágástól, hanem borszagu, valóban bor-

szagu, amitől nem undorodtak, sem nem félték a tejképü rajnai asszonyosságok.

Az övemben valódi jó Fülöp-aranyak, a tarsolyomban mór-ékszerék és a testemen ing, valódi ing valenciai csipkéből, amit valami hercegnéről rántottam le — ibi-ubi. Ugyan kívül cseréltem volna Wallenstein muskétásai között? Utközben elhullott pajtásaimmal-e, akik rettentő kinjokban a földön fenteregve dobálták el maguktól a szerzett mór-ékszereket, mintha az hozta volna betegségüket? Vagy cseréltem volna ámbra-szagu barátaimmal, akik józan fejjel csak fekete selyem álarccal arcukon közeledtek nőkhöz? de ritkán voltak józanok. A muskétásnak már csak az a sorsa, hogy elevenen hordozza magával a hullaházak szagát, én pedig szerencsés fickó létemre csak borszagu voltam, rajnai bortól szagos, amely szagtól a folyómenti asszonyosságok nem undorodnak.

Ha kockáztam, nyertem; ha ittam, jókedvű voltam; ha verekedés volt, sohasem huztam a rövidbetet. Vajjon a szerencse mely csillagzata alatt születtem én, egyszerű muskétás a brandenburgi herceg seregéből?

Elbizakodottságomban már pénteken is hussal éltem és a gyónásban sem voltam mindig igaz, amikor szerencsém aztán elhagyott.

A Rajna mellett történt — mondom — hogy melyik városban, már arra nem emlékezem, hisz azok a rajnamenti városok olyan egyformák, akár a szenórak legyezői Madridban. Nem hiába álmodtam sárkánnyal, mely a torkomba harapott és rossz ómen volt már a csuklyás barát is, akivel a városban kívül találkoztunk, amint esengetyűjét rázogatva riasztotta el magát az eleveneket és holtakat. A város polgárai csaknem becsaptákorrunk előtt a kapukat és néhány jó pajtásomnak lyukat ütöttek a fejébe, amig nagynehezen elhelyezkedtünk a városban. A szives fogadtatás viszonzásául felgyújtottuk a városbíró házat és elesendesítettük a lármásabb polgárokat. Mondom, itt történt, hogy szerencsém elhagyott.

Igen jó borok voltak ebben a városban és nap-hosszat főztek a polgárnék konyháikon. Dupla-aranyaink nem tévesztették el megszokott hatásukat és kemény ökleink is megtették a magukét arra nézve, hogy nyugalom legyen a városban. Éppen tél elején voltunk és már arra gondoltunk, hogy a telet kényelmesen kihuzzuk ebben a városban, hogy tavasszal Flandriába rukkoljunk; egy öreges polgárnál, kinek fiatal felesége volt, olyan pompásan elhelyezkedtem, mintha hátralévő életemet házuknál akarnám eltölteni; a bajtársaim is szorgalmasan füstölgették kifelé magukból a spanyol ördögöt, amikor beütött a menydörgős menykő az egész nyugodalmas állapotba... Hiába, a szegény muskétásnak csak nem való a családi boldogság!

Ádvent előtt voltunk és nagyokat ittunk, készlődven az ádventi böjtre. Egy napon tán többet is ittam, mint amennyi szokásom volt, mert a kockákat sem tudtam úgy forgatni, mint rendesen és boros fejjel ödöngtem a régi városka utcáin. A polgárok tiszteletteljesen kitétek előlem és nem mertek haragudni még azért sem, hogy sapkájukat leütögettem fejükől; én meg magamban egy darabig azt számítottam, hogy hány tallért is lehetne kiszorítani az Orsolya-apácáktól, ott a város közepén levő nagy zárdából, ha az ember nagy komolyan fogná a dolgot, amikor aztán eszembe jutott, hogy gyerünk haza az én öreg polgár bácsimhoz, aki bi-

zonyosan tudja, hogy mi történt velem: amikor csak nagyot kiált valaki a hátam mögött és a hangban nyomban felismertem a Korvég hangját.

Ott dulakodott a lengyel muskétás három-négy polgárral a piacon és a polgárok ugyancsak szorongatták hegyes csákányaikkal. Bőségesen vértzett a lengyel, amikor odaértem és szétcsaptam a a polgárság között.

— Köszönöm, pajtás — szólott a lengyel — de én már nem sok hasznát veszem segítségednek. Megszurtak a szivemnél ezek a kutyák. De te felmehetsz ide a házba és nem bánod meg, ha felmentél.

A lengyel ezután már nem sokat beszélt, én pedig bementem a házba, amely előtt a csetepaté történt. Benyitok sorban az ajtókon, egy darabig senkit sem találok. De a legutolsó szobában fekszik ám egy selyem mellényes polgár a földön, mozdulatlanul, az arcán mindjárt megismertem a lengyel kezének nyomát, a szurást a két szeme között, mellette sivalkodik pedig egy asszonyféle.

Asszony?

Leány!

Sok szép nőt láttam, de ilyent még nem. Hamuszürke köntöse egy percre megriasztott, de aztán a bor és vér gőzében megrészegülten nyujtottam ki a kezem utána. Ő rám nézett és sziszegett, mint a kigyó a Pyrenneken, ha reá taposnak. De én csak közelebb, közelebb jöttem és beszéltem hozzá, amint már ilyenkor beszélni szokás.

— Hagyj békét, katona — kiáltotta — én szent leány vagyok. A fekete Mária áldása van rajtam. Meghal az a férfi, aki engem megcsókol.

De én csak nevettem. Szent leány! Szent leány! Az ördögbe, ez kell a szegény muskétásnak.

— Katona, én a halál vagyok. A fekete halál! — kiáltotta ő. — Én azok közül vagyok, akik az országuton felszedik az elhullott embereket. Az én szerzetem hordja a hamuszürke ruhát és a hivatásuk emberi fülnek a legborzalmasabban hangzik: a pestis és a belpoklosság gyógyításáért vagyunk e földön. Hagyj békében, katona. Meghalsz, ha megcsókolasz. Én megátkozlak.

A vér bugyogott a földön fekvő öreg férfi arcából és én megrészegültem. Átkozott rajnai bor! Futnom, menekülnöm kellett volna e leány közeléből és én maradtam. És közelebb mentem hozzá. És megcsókoltam.

...Azóta nincsenek dupla-aranyak az övemben, a boritaltól szomorú leszek és az arcomon fekete álarcot hordok, mert a csók nyomán, hajh, eltorzult az. Cadiztól Krakóig hordjuk a muskétások jelvényét, a torz árculatot. Az átok megfogant. És várom az időt, hogy elhullva az országuton, találkozhassam szerelmesemmel.

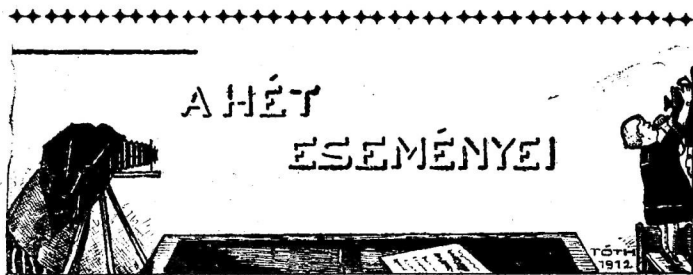
HAMVA ZÓ SZERDÁN.

A Debreczeni Szemle számára írta: LACZI.

*Sarokba velve lakkcipő, cilinder,
Pihenni térhet pincér és cigány;
A táncterem sötét marad sokáig,
S a templomban hívőkbe' nincs hiány.
Hamukeresztet vetnek homlokukra,
Esengve kérnek bűnbocsánatot,
Hogy oly sokáig gondtalan vigadtak,
S jeledni tudtak minden bánatot.*

*S amíg jüliükbe zúg a templom-ének,
A sok negédes táncdarab helyett,
Legtöbb közöttük nem gondolkozik, csak
Uj élvezet és uj öröm felett.
A sok selyembe, könnyű túll ruhába
Felöllözött, jókedvű, karcsu lány
S a gazdag ember egyaránt vigadhat
A böjt előtt csak úgy, mint böjt után!*

*De van, kinek soh'sincs mulatni kedve,
Kit gond gyölör, csapásra ér csapás;
Ki tudja, lesz-e még hatással egyszer
Ezekre is a böjt s a hamvazás?
Ha majd nekik se lesz okuk panasza,
— Az angyalok farsangja volna ez! —
Midőn a régi, hosszú, hosszú böjtre
Mindenkinek derüs farsangja lesz!*

(?) Szomorú időket él Debreczen is. Az emberek dühösen kelnek-járnak, mert mindenki a másiktól várja, hogy fizessen. A szabó, a cipész a gavallértól, a gavalér a papától, a papa a banktól. És senki sem akarja a fizetést megkezdeni. Végeredményében a szabó, a cipész sem fizet. És senki sem azért dühös, hogy nem tud fizetni, hanem, hogy neki nem fizetnek. És nagy gyönyörűséggel korportálja egyik ember a másik fizetésektelenségét, de a megóvatolt váltóiról hallgat, az ellene vezetett végrehajtásról is. De azért az sem marad titok, mert azt meg világgá kürtöli a felebarátja, aki inzolvens. Nagyon, nagyon szomorú idők ezek s az egész dologban csak egy a vigasztaló. Hogy ugyanis annyi rosszat beszélhetünk az embertársainkról. És ez is valami.

(X) A városi ügyekre senki sem kíváncsi Révi drt kivéve. A legtöbb ember nem bánja a Hortobágy felosztását, a köztemetőt, rendőrségi reformokat. Mindenki a maga apró ügyeivel van elfoglalva. Még azt sem vesszük észre, hogy megint elmaradt a vízvezetéki víz, amelyik pedig január közepére volt beigérve. Csodálatos dolog, hogy *ami ebben a fontos intézményben pénzbe került*, az minden meg van. Az egész dologban csak a vizet kapnánk ingyen — és épen az nincs.

(V) A háziurak arca máskor csak úgy sugárzott az örömtől. Így házbérnegyed táján micsoda gyönyörűség volt steigerolni?! És a felemelt összegnél csak még egyszer annyit ért az a tudat, hogy a szegény partáj milyen kétségbeesett lehet azért, hogy ő nem háziur. Bezzeg most szó sem lehet steigerolásról, mert rengeteg a kiadó lakás és az árak is 40 százalékkal estek. És most a lakók nemcsak azért örülnek, hogy kevesebb házbért kell fizetniök, hanem hogy emellett ők nem is — háztulajdonosok.

(+) A háboru ismét kitört, de mintha az újabb hadakozások nem keltettek volna a lelkünkben olyan szenzációkat, mint eleinte. Hiába, ez a megszokás hatalma s jól mondja Menelausz a Szép Heléna operettnben, hogy mindent meglehet szokni, még az ő rezes bandájának a játékát is. Nehéz megszokni, de megszokja az ember. Vagy talán azért nem kelt nagyobb

emóciókat bennünk a véres harc, mert mi is háborút folytatunk. Nem ágyukkal, karddal s egyéb gyilkoló szerszámokkal, hanem vértelen harcot az étellel. És mert mindent megszokik az ember-állat, csak az éhenhalást nem.

+ A színháznál megint bajok lógnak a levegőben. Ifj. Schwartz Vilmos visszalépett, Békés Gyula lemondott. Mert nincs pénz, ami pedig minden embernél a legelső eszköz a boldogulásra. Zilahy pedig csöndes rezignációval anekdottázik. Elmondta, hogy az egyszeri komikus elküldte a gyereket heringért, mert éhes volt. Persze hitelbe kérte a heringet s a boltos nem adott.

— Látod, hogy nem vagy ügyes, mondta a gyerekeknek a vén színész. Pénzért nem vicc heringet hozni. Akkor volnál zseniális, mese-gyerek, ha pénz nélkül hoznál.

A gyerek elment az üres tányérral. Heringet ugyan nem kapott, hanem az üres tányért azért letette a színész elé.

— Na, mi ez?! Kérdte a színész?!
— Hát tányér, arra való, hogy egyen belőle, művész uram.

A színész csak bámult.

— Hát igen. Művész bácsikám olyan zseniális embernek tartja magát. Ha van hering, nem vicc jóllakni. Érezze jól lakottnak bátyámuram a gyomrát, így hering nélkül. Akkor elhiszem, hogy ügyesebb zseniálisabb, mint én vagyok.

(!) Az orvosi tudomány minden súlyos kór, de különösen az Epilepsia ellen lankadatlanul kutatja a biztosan gyógyító módszert. Igazán örvendetes, hogy az orvosi szakkörök is mindjobban elismerik, miszerint az a gyógmód, melyet dr. Szabó B. Sándor az Epilepsia gyökeres gyógyítására meghonosított, súlyos esetekben is kitűnően beválik. Csak kötelességet vélünk teljesíteni, midőn ezt t. Olvasóinknak tudomására hozzuk. Gyógyulást keresőknek díjtalanul ad felvilágosítást dr. Szabó B. Sándor rendelő intézete, Budapest, Nagykorona-utca 18.

*

— Ha nő vagy férfi olcsón akar öltözködni: szöveget Fischer Adolf és fia (Piac-u. 61.) cégénél szerezze be.

— Lóbl Gyula és Társa látszerész és fényképészeti szaküzlete Piac-u 63. szám. Telefon szám 869.

Apollo mozgószínház.

Igazgató Deési Alfréd.

Hétfőn, kedden, szerdán

Susanne Grandais est!

Remek műsor! — Két és fél óras előadás! — Előadások kezdete délután 5 órakor! — Utolsó előadás kezdete negyed 10 órakor

SZÍNHÁZ.

Színházi hét.

Ha nem lenne olyan szomorú, Istók ugye kómikus lenne, hogy a debreczeni színház vezetése a válságok hosszú inszenírozásában merül ki.

Békés Gyula megunt a dicsőséget, Irmay Béla a zárgondnokság hiányát, Schwartz Vilmos a pénzkezelést, Zilahy Gyula pedig mind a hármójukat. A színészek a tetejébe beleuntak a bizonytalanságba,

míg a város vezetőségének sok tengeri kigyója megsaporodott eggyel, a színházi-kérdéssel.

Egyik nap ketten, másik nap hárman, a harmadik nap négyen írják alá az utalványokat, nyugtákat stb., de Szepessy a pénztáros se a kettős, se a hármas, se a még többes aláírásra sem tud fizetni. Mert a színigazgatók száma fordított arányban áll a pénz összegével s a színházvezetéshez minél kevesebb igazgató kell s minél több pénz.

*

PéNZ pedig nincsen. Még fehér hollót is többet ismer az állatvilág, mint pénzt a színháznál. Sőt többnek kell lenni a kimúlt számárnak is (amit a példabeszéd szerint senki sem látott városi emberek közül), mint ezer koronásnak a színháznál, ahol 5 koronás a *contó* cédulák is dívatba jöttek, dacára annak, hogy az ember a bárónál, a színész a *contó* pedig a 10 koronásnál kezdődik.

Hát ezt mi előre sejtettük s kíváncsian vártuk a fejleményeket?!

*

Míg a 45,000 korona bérletpénzből tartott, addig nagyszerűen mentek a dolgok... Amint ezt szíves örömmel konstatáltuk csak mult heti krónikánkban is. Láttunk szép, gondos előadásokat s kaptunk vendégszereplést.

Most pedig ismét visszazökkent a vezetés a régi kerékvágásba. Hiába nyomták a *Gólya* színlapjait rózsaszínű papirosra, a piros színlapos előadás, — mióta dívatban vannak, legelőször, — alig félig telt ház előtt folyt le. A debreczeni közönség repertoír tájékozottsága ugyanis elsőrangú s nagyon jól tudta, hogy a *Gólya* nemcsak nem pikáns, — ami nem volna baj, — hanem nem is érdemes a megtekintésre. Silány ötletek nélküli, valószínűtlenül naiv bohózat s egyáltalán nem méltó arra, hogy háromszor egymásután erőltessék rá a közönségre. A gyatra fércmunka piros színlapja miatt a jóízű hölgyközönség emellett valósággal ki van tiltva a színházból.

Tessék malacságokat előadatni, de olykor olykor egy napon s akkor azután mulassa ki magát az a közönség, amelyiknek izléstelen gusztusa helyett a *színlap* kénytelen elpirulni. De bérletsorozatás előadásokat e fajta darabokból rendezni nem szabad még a színházért bért fizető igazgatónak sem.

*

A Beöthy ajánlat malma alá a színházi viszonyok alaposan hajtják a vizet. A mostani művezetés valósággal a nagy színházvállalkozó karjai közé riasztja a színházat.

Hát a debreczeni színésze telárvultsága, — bár szoros összefüggésben van a mai pénzügyi helyzettel, határozottan a városi vezetőség a művészetek iránti szeretetének hiányára vezethető vissza első sorban és a színházat közigazgatásilag irányítók szakértelem-nélküliségére.

Ez a színház közpréda volt. Nincs város, amely annyi színigazgató aspiránsot melengtetett volna a keblén, mint Debreczen. Mindeneknek volt egy titkos óhaja, titkos jelöltje. Zilahy Gyula, — eltekintve a saját erőtlenségétől, — azután mindenkinek utjában volt. Ót lehetlenné tenni, közös óhajtas.

Zilahy Gyula azután segítette nagy munkáját azzal, hogy tönkre tette önmagát. Lemondott a szubvencióról, magára haragított haszontalan apróságokkal mindenkit, akarattól függetlenül egyre jobban győzedelmeskedett rajta. S bemondta a mestert.

A város pedig a hitelezők érdekében kitekerte

a nyakát félig s ha sikerül a munkája, megfojtja a debreczeni színészetet a folytonos válságokkal egészen.

*

Most azután a debreczeni színészet muzsája ugyanugy van, mint Zilahy Gyula volt. Üres a zsebe. A hitelezők törölhetik a szeméiket, de törülheteti Thália is — a könnyeit. És Békés Gyula sem Mózés, hogy a sziklából pénzforrást fakasszon, a színészekről pedig még azt az ambíciót sem várhatjuk jogosan, amit a jelenlegi sanyaru viszonyok közt kifejtene.

És mindenki várakozó állást foglal el.

Mindenki vár-vár egy embert, aki nem *ígér* semmit, — csak *pénzt* hoz.

*

A *lila domino* például nem hozott pénzt. Az elárvult operettirodalom kimerültségéről tett ékes tanubizonyságot ez a darab.

A zeneszerző Cuvilliers Károly a párisi Conservatoire-ban végezte tanulmányait, szerzett egy csomó utánérzést Millöckertől, Offenbachtól, Planquette-től és még Jon Sidneytől is. Előbb kamarazenét komponált, műdalokat s végül operettet. Eltekintve az eredetiségtől, ujszerűségtől: a *Domino mauve* zenéje csinos, melynek legtöbb részlete dallamos, tetszetős. A nagy keringő és a szerelmi kettős, nemkülönben a harangjáték-duett nálunk is tetszett. Ez a zene könnyed és illatos, kecses és lágy, behízelgő és fülbemászó; csak néha zavar meg egy-egy banális részlet, egy-egy vaskosabb, rikitőbb akcentus (ilyen például az első finale indulója is).

A librettóra nem érdemes sok szót vesztegetni. Igazi tucatmunka.

A szereplők közül Borbély Lili, Aranyossy Nusi, Csanády Irma, Falussy István váltak ki. Nagyon tetszett Kormos Ferenc jóízű humor, könnyed, előkelő játéktílusa is. De *A lila dominó* nem tudott azért maradandóbb pozíciót szerezni magának a műsoron.

*

Janatka Alajos kereskedelmi és műkertészeti telepe a Szoboszlói uton. (Virágüzlete Debreczen, Piac-u. 59. sz. Telefon 8-44. Telep-telefon 10-46.)

URANUS		SZÍNHÁZ
Elsőrangú műsor!		Csak a „Páthé” műsor!
Szombaton és vasárnap, február 8 és 9-én		
A macska bárónó.		Bosszuálló lángok.
Szenzációs dráma, 2 felv.		Dramai színmű 2 felvonásban
és a remek, kísérő műsor!		
Hétfőn, kedden és szerdán, február hó 10. 11 és 12-én		
Apa és fiu vagy Egy örült rémtette.		
Izgalmas dráma, 2 felvonásban. — Főszereplő a híres francia művész: Jaquinet.		
EGY SZEGÉNY IFJU TÖRTÉNETE.		
Vígjáték 2 felv. Oktave Feuillet ismert regénye nyomán.		
Azonkívül a fényes elite műsor!		
Csütörtökön, pénteken, febr. 13. és 14-én		
Kitűnő sláger műsor!		

Gebauer Károly és Társa

Első Debreczeni Temetkezési Intézete
Kossuth-u. 2. (Városház-épület.)

ALAPÍT.: 1868. — SÜRGÖNY-CIM: Gebauer Debreczen.
TELEFON: nappal 103. szám, — éjjeli (lakás) 60. szám.

Temetés-rendezések úgy Debreczenben, mint az ország bármely részében a legegyszerűbbtől a legmagasabb követelményeknek megfelelő kivitelben, mérsékelt árak, gyors és pontos kiszolgálás mellett. Exhumálás bárholonnan és bárhová mérsékelt árakon.

ZENE.

— Harrison nővérek a Zenekedvelők hangversenyén. A Zenekedvelők Köre folyó év február hó 14-én rendezti 4. bérleti hangversenyét, melyre sikerült a zeneművészet két világhírű csillagát: Harryson May hegedűművésznőt és Harrison Beatrice gordonkaművésznőt megnyerni, akik a budapesti Lipótvárosi kaszinó nemrég tartott művészestélyén oly szenzációs sikert arattak s akik a budapesti filharmonikusok legközelebbi hangversenyén is fellépnek. A szenzációsnak ígérkező február 14-iki hangversenyre a Zene-kör tagjai belépti-díjat nem fizetnek. Napijegyek Hegedüs és Sándornál kaphatók 5 K, 4 K és 2 koronáért.

Mindenféle zeneművek kaphatók Csáthy Ferencz Debreczen legrégebbi könyv-, papír- és zeneműkereskedésében, Egyház-tér.

Regény folytatás a jövő számban.

FIGYELEM! Csak akkor érvényesül teljesen a finom babkáv minősége, ha a t. háziasszony kávépótlékként a legmegbízhatóbb gyártmányt választja. **Legbiztosabban jár** ha a már évtizedek óta legjobbnak bevált „valódi Franck“-ot, pe kifejezetten a „kávédaráló“ gyári jegyűt használja.

A Crème Simon nem új szer, alaposan ki van próbálva. Tonikus és enyhítő elvek szerint van összeállítva és az egyedüli **gyógyhatásu** enyhítő szer. A Crème Simon fehériti és gyengéddé teszi az arcbőrt, adván neki csodálatos üdeséget és bárszűrőséget. Illatja gyönyörű. Hölgyek, akik toilettjeikhez naponta használják, állandóan megtartják a **fiatalság látszatját és üdeségét.**

Gyár: Kassán.

Egyesésze kávéban sem szabad a pompás, valódi

Franck kávépótlék-

nek hiányozni, mely fűszeres ízt és szép színt ad. A minőség kiadóságot olcsóságot és izletességet tartalmaz.

Faun.

A faun	— — — — —	Bérczy Ernő
Lord Stonbourg	— — — — —	Pethő Pál
Ernest Gruddock	— — — — —	Kemény Lajos

Maurice Morris	— — — — —	L. Farkas Pál
Cyril Overton festő	— — — — —	Szászhalmy
Lady Alexandra Vancey	— — — — —	Vajda Ilonka
Mis Hope Aarke	— — — — —	H. Serfőzi Etel
Vivian leánya	— — — — —	Vámos Gizella
Mis Lidya Vancey	— — — — —	Uty Gizella
Fisch	— — — — —	Szathmáry Gy.

Telefon 10—51. **Értesítés.** Telefon 10—51.

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, hogy az összes erdélyi ásványvizek képviselőjét és le-rakatát átvetttem; főcikkük:

gyomorhajókknak **BORSZÉKI** viz (hazánk büszkesége) vese- s hólyag-bajoknál **SZULTÁN** „ (magyar Gieszhübl) gyomor- s májbajoknál **SZTOJKAI** „ (magyar Selters).

Tiszte- **Fischbein Jenő Debreczen, Halvan-u'ca 30.** lettel:

Gyermekjátékok,

Francia babák. — Babakocsik. — Hintalovak. — Plüch- és posztóállatok. — Társasjátékok. — Porcellán-edények. — Chinaezüst ajándéktárgyak legnagyobb választékban mesés olcsón

SCHWARZ M. L.-nél
PIACZ-UTCA 52. SZÁM. (MEGYEHÁZ MELLETT.)

A farkas.

Dr. Kelemen, ügyvéd	— — — — —	Lajthay Károly
Vilma, felesége	— — — — —	Halassy Mariska
Jani, fiok	— — — — —	Radnothy
Szabó György	— — — — —	Pethő Pál
Kegyelmes asszony	— — — — —	Serfőzy Etel
A tikár	— — — — —	Lévai Farkas Pál
Micike	— — — — —	Arday Vilma
Ritterné	— — — — —	Uti Gizella
Michál hadnagy	— — — — —	Szászhalmy Gy.
Zágony hadnagy	— — — — —	Bérczy Ernő
Főpincér	— — — — —	Kállay

Dr. Kelemen ügyvéd féltékeny a feleségére és a farkasra, aki az ő fehér báránkjára körül ólálkodik. Pedig a felesége becsületes jó asszony. De ez az asszony valamikor, még nem is olyan régen, leány volt, leány, akiből a házasság mindent kiölt, csak az álmodást nem. Az asszonynak van egy leánykori udvarlója, aki hét évi távollét után fölbukkan. Az asszony elalszik és megálmodja, hogy szerelmese visszajött érte... Az álma egyre szebb lesz, egyre gazdagabb. Fölebred. És most igazán visszajön érte szerelmese... de vele együtt már az élet, az ébrenlét, a józanság, az okosság, a kötelességek, férj, gyerek, megalkuvás, beletörés stb. stb. A bárány, a báránynál szokatlan hősiességgel elküldi a farkast és folytatja azt az életet, amelyet eddig élt.

Elsőrangú úri-divatárúk, „ITA“ és „BORSALINO“ kalapok, különleges nyakkendők a legjobb választékban
Frank Testvéreknél

Piacz- és Szent-Anna-utca sarok. — Telefon 749.

Dr. Kuthy Sándor

ügyvéd irodáját **CSAPÓ-UTCA 26. SZÁM** (dr. Bruckner-ház) alatt megnyitotta. —

Telefon 955. szám.

Gyökeres tyukszemirtő Kárpáti-szesz kőszvény csúszellen szemölcsöt, tyukszemet kiváló hatással bir. Ára 1—2 K.
és bőrkeményedést azonnal megszünteti. — Ára **Alatus** apróvész eleni szer, csodás hatása. +++++
70 fillér. ++++++ Ára 1—2—4 korona. ++++++

A fenti szerek egyedüli főraktára és készítője
HARSÁNYI LAJOS gyógyszerháza
a „Reménység”-hez Debreczen, Csapó-u.

Kis gróf.

Agárdi Guidó gróf	— — — — —	Kassay Károly
László, fia	— — — — —	Falussy I.
Howard Dorothy	— — — — —	Zilahyné S. Vilma
Miss Carter	— — — — —	Csepreghy E.
Rózi	— — — — —	Borbély Lili
Csibrákné	— — — — —	Halassy Gyula
Zápolya, igazgató	— — — — —	Szabó Gyula
Kállai, önkéntes	— — — — —	Kiss I. Sándor
Rozgonyi, nyári riporter	— — — — —	Láng Gyula
Schwarcz, bankhivatalnok	— — — — —	Rózsa Jenő
Itatós, színész	— — — — —	László Árpád
Egressi, színész	— — — — —	Kemény Lajos
Kocsonya, nevelő	— — — — —	Lévay Farkas
Pók, zeneszerző	— — — — —	Kállay
Manuella	— — — — —	Csanádi Irma
Mimi	— — — — —	Torday Erzi
Thomson	— — — — —	Székely Gyula
D'Hennery	— — — — —	Solti Ernő
Maitre d'Hotel	— — — — —	Szakács Árpád

Özv. Dankó Béláné és Társa

EKLI JÓZSEF

a város legrégebb s legdusább felszerelt temetkezési vállalata.

Üzlethelyiség Kossuth-utca 15. szám. Telefon 322. szám.

Telep: Széchenyi-u. 28. szám. Saját ház.

Éjjeli felvétel: Csapó-u. 16. szám. — Telefon 66. szám.

Minden a temetkezés szakmájába vágó megbízást a tulajdonos személyes felügyelete mellett végzünk bármely vidék vagy külföldön is.

Stuart Mária.

Erzsébet királynő	— — — — —	Uti Gizella.
Sfuart Mária	— — — — —	Jászai Mari.
Shrewskury	— — — — —	Kassai Károly.
Burleigh Cecil	— — — — —	Kemény Lajos.
Leicester	— — — — —	Szilágyi Ernő.
Kent gróf	— — — — —	Lajthay Károly.
Aubespinc	— — — — —	Bérczy Ernő.
Paulef Iovag	— — — — —	Székely Gyula.
Kurt Margit	— — — — —	Vajda Ilonka.
Kennedy Anna	— — — — —	Halassy Gyula.
Belliedre	— — — — —	Szabó Gyula.
Mortimer	— — — — —	Kormos Ferenc.

LUDESER JÁNOS, DEBRECZEN,

Városház épület. ==

Különösen színházi sálakban, kesztyűkben, legyezőkben és illatszerekben nagy választék.

Színházi bluzok féláron.

Ember tragédiája.

Ádám	— — — — —	Szilágyi Ernő.
Éva	— — — — —	Hegyesi Mari.
Lucifer	— — — — —	Lajthay Károly.
Hippia	— — — — —	Halassy Mariska.
Rabszolga	— — — — —	Bérczy Ernő.
Heléne	— — — — —	Kiss Mariska.
Robespier	— — — — —	Pethő Pál.
Virágáros leány	— — — — —	Vajda Ilonka.

Kivételes olcsó árak!

Eredeti angol kemény- és puhakalapok 5 koronától. Kitűnő férfi-ingek K 3-50-től és szebbnél szebb nyakkendők igen nagy választékban

LENGYEL UTÓDA FRANK IMRÉNÉL

a Dréher mellett.

Szabott árak!

430—1913. tk. sz.

Árverési hirdetmény kivonat.

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Teutsek János és fia végrehajthatónak Noél János végrehajtást szenvedő elleni 642 kor. 31 fill. tőke követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a debreczeni kir. törvényszék területén levő, a debreczeni 5462.sz. tjkvben A+1267. hrsz. a. felvett Homok-utca 53. sz. a. fekvő ház-udvarra Teutsek János és fia végrehajtható által az utóajánlatilag megajánlott 1780 K ezennel megállapított kikiáltási árban az utóajánlati árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1913. évi február hó 22. napjának délelőtt 11 órakor a törvényszék árverési termében megtartandó nyilvános árverésen 1780 koronán alól eladatni nem fog.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 20%-át készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Az, aki az ingatlanra megállapított kikiáltási áránál magasabb ígéretet tett, ha többet ígérni senki sem akar, köteles nyomban a bánatpénzt az általa ígért ár 20%-áig kiegészíteni, különben ígérete figyelmen kívül marad és a nyomban folytatandó árverésen részt nem vehet.

Debreczen, 1913. évi január hó 13. napján.

A kiadmány hitelül

Czipott s. k.
kir. tszéki bírő.

Simonyi,
tsz. ig. tkv.-vezető.

Szabó Miklós

Debreczen, Piacz-utca 19. sz. alatt
(volt Ranunkel házban.)

Rendelésszerűen készült, kész férfi, fiu és gyermekruha különlegességek állandóan raktáron.

Felöltők, télikabátok.

Külön mértékszerinti
angol uri szabóság.

Helyi és megyei telefon 10—64.

Legolcsóbb szabott árak
minden darabon feltüntetve,

MEGHIVÁS.

A Debreczeni Hitelbank Részvénytársaság

VIII. rendes közgyűlését

1913. évi február hó 16-án délelőtt 10 órakor saját helyiségében tartja meg, melyre a tisztelt részvényesek ezuton meghívotnak.

Tárgysorozat :

1. Igazgatósági jelentés az 1912. üzletéről, ezzel kapcsolatban az 1912. évi zárószámadások beterjesztése.
2. A felügyelő-bizottság jelentése.
3. Határozathozatal az igazgatóságnak és felügyelő-bizottságnak adandó felmentvény tárgyában.
4. Igazgatósági javaslat a nyereség felosztása iránt.
5. Az alapszabályok 25. §-a alapján kilépő 1 igazgatósági tag helyének betöltése 3 évre.
6. Az alapszabályok 33. illetve 34. §-a alapján 10 igazgatósági tanácsos helyének betöltése 3 évre.
7. Az alapszabályok 23. §-a értelmében előterjeszhető esetleges indítványok tárgyalása.

Debreczen, 1913 február hó 1-én

AZ IGAZGATÓSÁG.

Figyelmeztetés: 1. Az alapszabályok 17. §-a értelmében szavazati joggal csak azon részvényes bír, kinek részvényei a részvények letételére megállapított zárhatáridő előtt legalább 60 nappal iratták át nevére.

2. A részvények szelvényekkel együtt bezárólag 1913 február hó 13-ig a társaság pénztáránál leteendő.

3. A letett részvényekről a részvényes névre szóló, a letett részvények és az ezek alapján gyakorolható szavazatok számát feltüntető igazolványt kap, mely csak az abban megnevezett személy vagy igazolt meghatalmazottja részére bír érvénnyel.

4. A részvények csak a közgyűlés befejeztével és az elismervény visszaadása ellenében adhatók ki.

VAGYON

Mérlegszámla 1912 december hó 31-én.

TEHER

	korona	f		korona	f
Pénztárkészlet K 327,119-05			Részvénytőke	4,000,000	—
Pénzint.-nél elhely. tőkék „ 1,016,695-64	1,343.814	69	Tartaléktőke K 600,000-—		
Váltatárca, váltók és külföldi váltók . . .	11,205,601	58	Hitelegy. tart. alap . . . „ 11,020-24		
Jelzálog-kölcsönök, törl. és kamatozó . .	14,526,898	02	„ biztos. alap . . . „ 48,550-—		
Előleg kölcsönök	146,794	—	Tisztviselői nyugdíj-alap „ 20,000-—	679.570	24
Értékpapírok	3,539,654	22	Betétek :		
Folyószámla fedezettel	445,069	55	könyvecskére K 5,093,374-53		
Különféle adósok, előlegezett záloglevél			folyószámlára „ 530,726-38		
árfolyamok stb	338,475	58	Debr. Hitelbank egyet.		
Adósok óvadék-kölcsönökért	457,516	50	internátusi alapítv. „ 100,000-—	5,724.100	91
Külföldi pénzek, különféle szelvények .	6,675	—	Visszleszámolás	4,650,040	03
Hátralékos részvényesek	144,018	30	Hitelezők (szerződéses)	500,000	—
Felszerelések	20,000	—	Előlegkölcsönök	1,459,872	29
			Engedményezett törlesztéses és kamatozó		
			jelzálog	14,510,005	05
			Átmeneti tételek	213,235	54
			Hátralékos tőkekamatadó	11,531	52
			Fel nem vett osztalékok	466	—
			1912. évi tiszta nyereség	425,695	86
	32,174.517	44		32,174.517	44

TARTOZIK

Nyereség- és veszteségszámla 1912 december hó 31-én.

KÖVETEL

	korona	f		korona	f
Kamatok	618,085	22	Nyereségáthozat az 1911. évről	35,288	75
Igazgatóság, felügy.-bizottság, ig.-tanács			Tiszta kamatjövedelem	1,075,259	28
tiszti és szolgál. fizetések, házbér és üzl.			Értékpapírok :		
költségek	119,327	48	kamatok (adómentes) K 150,154-99		
Adók	82,053	13	Pénzintézeteknél elh.		
Leírások :			tőkék kamatai „ 64,824-61	214,979	60
Értékpap. ár. kül. K 102,203-85			Jutalékok és különféle bevételek	76,806	39
Követelésekből „ 52,484-33					
Felszerelésekből „ 2,484-15	157,172	33			
1912. évi tiszta nyereség	425,695	86			
	1,402,334	02		1,402,331	02

Debreczen, 1912 december hó 31-én.

Csatári-Szűts Bertalan cégv.-pénztárnok.

Farkas Jenő h.-igazgató.

Hajdu Lajos főkönyvelő.

Az igazgatóság:

Domahidy Elemér elnök.
Aczél Géza, Bernfeld Sámuel,
Forrái Ernő,

Molnár Antal ügyvezető-igazgató.
Dr. Csakó Zsigmond, Darvas Izidor,
Hochfelder Sámuel, Ifj. Schwartz Vilmos,

Dr. Kenézy Gyula alelnök.
Éder János, Dr. Fejér Ferenc,
Wohl Adolf.

A felügyelő-bizottság:

Dr. Baltazár Dezső elnök.

Mayer János,

Dr. Rittersporn Miklós,

Szabó Kálmán.